

"אני גבולי", הוא אומר. לא חולה נפש. לא מפגר. כשהוא רעב הוא הולך

"שומר ראשו" שו

"אני גבולי", אמר ישראל (שם כרוי) לעורריהו אמיר רנן, כאשר נפגש איתו בבית החולים לחולי-נפש. ישראל (30), יליד הארץ, מודע היטב למצבו הנפשי, מכיוון שמגיל 8 הוא מטופל, ונמצא במעקב הר-שויות השונות. האבחנות כולן אומרות שיש ראל אינו חולה-נפש. הוא גם אינו מפגר, אך לם מנת-המישכל שלו היא על גבול הפיגור. למרות מיגבלותיו, מצליח ישראל לחיות חיים מעניינים מאוד. בכל בוקר הוא קונה את כל העיתונים, קורא בהם על האירועים הצ-פויים ורואג להשיג כרטיסים לרברים המענ"ינים אותו.

הוא לא ויתר גם על השתתפות בחלוקת פרס-ישראל. הוא טילפן ללישכת ראשיה ממשלה ורואג להשיג לעצמו כרטיס.

והגיע בכחות עצמו לכיירות. על פרשה זו הוא עומד לדין. במיקרה אחר, כאשר שהה באילת, התפשט עירום ונעצר על-ידי המישטרה. ישראל אוהב את חיי הנרודים. הוא מס-

"רואים מייד שהוא שונה ממאה אלף אושים אחרים, וזה מספיק!" אומרים הוריו

תובב בכל הארץ, משיג מקום לינה בישיבות, כא לאירועים המוניים ונהנה מהחיים.

בשנתיים האחרונות נמנע מישראל מל-הסתובב כרצונו. כתיק פלילי משנת 1986 הורשע על-פי הודאתו בכך שתקף את אמו. הוא אושפז, על-פי צו בית-המישפט, בבית-חולים לחולי-נפש.

בדיקות חודרות הוכיחו שישראל אינו חר-להינפש. אין הוא מקבל כל טיפול בבית-החולים, והרופאה הממונה עליו טוענת שמי קומו אינו שם. אולם מכיוון שהוא מאושפז בצו בית-מישפט, והוריו מתקשים שימשיך להיות מאושפז, אין אפשרות לשחררו משם. ישראל זכאי לחופשות מבית-החולים, אך לם מכיוון שאינו חוזר בזמן שללו ממנו את החופשות ואישפוז אותו במחלקה סגורה. שם

מס ואינו אלים. אחרי שהשתכנעו שאין צורך באישפוז של ישראל בבית-חולים לחולי-נפש, פנו עור-כייהרין רנן וציפורה האופטמן, בשם האנודה לזכויות האזרח, בעתירה לבג"ץ. הם הסבירו שאינו חולה-נפש ואינו מסוכן, לא לאחרים ולא לעצמו, ומקומו אינו במוסד סגור. הם ביקשו מבג"ץ לתת צו לשחרר את ישראל מבית-החולים.

הוריו של ישראל, שהם מעל גיל 70, מטופלים בכת חולה ומתקשים לטפל גם בישראל. הם מתנגדים בכל תוקף לשיחרורו מבית-החולים. בגלל סיבה זו צורפו גם הם כמשיבים פורמליים לעתירה לבג"ץ. ברור שאין זה קל לטפל בגבר מגודל, שאינו מתפקד כהלכה, ושהוא ספוג רוח-

אלי זיסל, תעלים הוח

פרקליטה האופטמן

הוא נכח בחלוקת פרס-ישראל, ליווה את שימעון פרס בי מסע-הבחירות שלו. הוריו מתקשים לאשפזו, למרות שאינו חולה-נפש אילנה אלון

נדודים. רוב המריבות בבית היו על רקע דרי-שותיו של ישראל לעיתונים ולאוכל. בגלל יצר ההרפתקנות שלו הוא דורש שיקנו לו בכל יום את כל העיתונים, גם את הנרירים שבהם. ובגלל מימדיו הפיסיים הוא נזקק למי-זון רב.

עירום באילת

כ אשר הוא מסתובב לברו, רחוק מהבית, הוא פותר את בעיית המזון בכך שהוא מבקר באולמות-ישמחות, עובר ליד שולחנות-הכיבוד וגורף כמיות של אוכל

הוא נמצא בחברת חולי-נפש מסוכנים, כש-הוא חסר-אונים. התושייה לא עזבה את ישראל גם במוסד הסגור. הוא השיג את מיספר-הטלפון של הא-נודה לזכויות האזרח והתקשר איתה. שני עורי-כיריו צעירים התגרבו לטפל בענייניו. הפרק-ליט אמיר רנן ביקר אותו בבית-החולים לפני חורשיים. ישראל היה מתוח מאוד לקראת הפגישה. הוא גבר גדל-מידות, גבהיקומה וכבר-גוף. בגלל מיגבלותיו השונות אין הוא יכול להת-גלח בעצמו, והוריו טוענים שאינו יכול אף לקנח את ישבנו בעצמו. אולם הוא עדין, מנר-

האגודה לזכויות האזרח התערבה. היא טוענת שהוא לא צריך להיות סגור כל ימי חייו במוסד

בתקופת-בחירות הוא פורח. בבחירות הי-קודמות ליווה את שימעון פרס במסעותיו על-פני המדינה. הוא הצליח להתקרב אליו עד כדי כך, שצולם איתו בתמונה שהתפר-סמה באחד העיתונים. ככותרת תואר כשומר-ראשו של פרס.

אורח בחתונות

ע לילותיו של ישראל הן לפעמים מפתיי-עות. בתקופת מילחמת-הלבנון הצליח לשכנע את הוריו להלבישו במדי-צה"ל,